

Papež zahájil nový cyklus katechezí - „Ježíš Kristus, naše naděje“

Papež František zahájil tuto
středu nový cyklus katechezí,
který proběhne v jubilejním
roce církve 2025. Tématem
bude naděje v životě křesťana.

18.12.2024

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Dnes zahajujeme cyklus katechezí,
který bude probíhat po celý Jubilejní

rok. Tématem tohoto cyklu katechezí je „Ježíš Kristus, naše naděje“: je to právě on, kdo je cílem naší pouti, a on sám je cestou, po které máme jít.

První část se bude zabývat Ježíšovým dětstvím, o němž nám vyprávějí evangelisté Matouš a Lukáš. (srov. Mt 1-2; Lk 1-2) Evangelia o Ježíšově dětství líčí Ježíšovo panenské početí a jeho narození z Mariina lůna; připomínají mesiášská proroctví, která se na něm naplnila, a hovoří o právním otcovství Josefa, který narouboval Božího Syna na „kmen“ davidovské dynastie. Představují nám kojence, dítě a dospívajícího Ježíše, který se podřizuje svým rodičům a zároveň si uvědomuje, že je zcela oddán Otci a jeho království. Rozdíl mezi oběma evangelisty spočívá v tom, že zatímco Lukáš líčí události očima Marie, Matouš tak činí očima Josefa, přičemž trvá na tak bezprecedentním otcovství.

Matouš otevírá své evangelium i celý novozákonní kánon „rodokmenem Ježíše, syna Davidova, syna Abrahamova“ (Mt 1,1). Jde o výčet jmen, která se vyskytují již v Hebrejských písmech, aby ukázal pravdivost dějin a pravdivost lidského života. Ve skutečnosti je „rodokmen Páně pravdivou historií, kde jsou přítomna některá problematická jména a zdůrazněn hřích krále Davida (srov. Mt 1,6). Vše však končí a rozkvétá v Marii a v Kristu (srov. Mt 1,16).“ (List o obnově studia církevních dějin, 21. listopadu 2024.) Pak se objevuje pravda o lidském životě, který přechází z jedné generace na druhou a přináší tři věci: jméno, které zahrnuje jedinečnou identitu a poslání; příslušnost k rodině a národu; a konečně přilnutí víry k Bohu Izraele.

Genealogie je literárním žánrem, tedy vhodnou formou pro předání velmi důležitého poselství: nikdo si

nedává život sám, ale dostává ho jako dar od druhých; v tomto případě jde o vyvolený lid a ty, kteří dědí tento odkaz.

Na rozdíl od starozákonních rodokmenů, kde se objevují pouze mužská jména, protože v Izraeli je to otec, kdo svému synovi uděluje jméno, se však v Matoušově seznamu Ježíšových předků objevují i ženy. Najdeme jich pět: Támar, Judova snacha, která po ovdovění předstírá, že je prostitutkou, aby svému muži zajistila potomka (srov. Gn 38); Rachab, prostitutka z Jericha, která umožní židovským zvědům vstoupit do zaslíbené země a dobýt ji (srov. J 2); Rút, Moábka, která ve stejnojmenné knize zůstane věrná své tchyni, stará se o ni a stane se prababičkou krále Davida; Batšeba, s níž David zcizoloží a poté, co nechá zabít jejího manžela, zplodí Šalomouna (srov. 2 Sam 11); a konečně Marie Nazaretská, manželka

Josefa z rodu Davidova: z ní se narodí Mesiáš, Ježíš.

První čtyři ženy nespojuje to, že jsou hříšnice, jak se někdy říká, ale to, že jsou cizinky: jsou to ženy, které jsou cizí izraelskému lidu. Matouš ukazuje, že, jak napsal Benedikt XVI., „skrze ně vstupuje svět pohanů ... do Ježíšova rodokmenu - zviditelňuje se jeho poslání vůči Židům a pohanům“ (L'infanzia di Gesù, Milano-Città del Vaticano 2012, 15).

Zatímco předchozí čtyři ženy jsou zmiňovány vedle muže, který se z nich narodil, nebo toho, kdo ho zplodil, Marie naopak získává zvláštní význam: ona znamená nový začátek, ona sama je novým začátkem, protože v příběhu už není protagonistou plození lidské stvoření, ale sám Bůh. To je jasně patrné ze slovesa „narodil se“: „Jákož zplodil Josefa, manžela Marie, z níž se narodil Ježíš, zvaný Kristus“ (Mt

1,16). Ježíš je synem Davidovým, naroubovaným Josefem do této dynastie a předurčeným stát se Mesiášem Izraele, ale je také synem Abrahámovým a cizích žen, a proto předurčen být „světlem pohanů“ (srov. Lk 2,32).

Boží Syn, zasvěcený Otci s posláním zjevit jeho tvář (srov. J 1,18; J 14,9), vstupuje do světa jako všichni synové člověka, a to natolik, že v Nazaretě bude nazýván „synem Josefovým“ (J 6,42) nebo „synem tesařovým“ (Mt 13,55). Pravý Bůh a pravý člověk.

Bratři a sestry, probudme v sobě vděčnou paměť našich předků. A především děkujeme Bohu, který nás skrze matku církev zrodil k věčnému životu, k životu Ježíše, naší naděje. Děkuji.

RadioVaticana.cz / Rome
Reports

Libreria Editrice Vaticana / Rome Reports

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/papez-
zahajil-novy-cyklus-katechezi-jezis-
kristus-nase-nadeje/](https://opusdei.org/cs-cz/article/papez-zahajil-novy-cyklus-katechezi-jezis-kristus-nase-nadeje/) (19.03.2026)